

Pispalan Ilme –ryhmän kävelykierros 23.4.

Kierroksella mukana: Ritva Ojalehto, Kaisa Uotila, Annele Virtanen, Irma Rantonen ja Riikka Rahkonen

Muistio

Kävelykierroksella keskityimme mm. erilaisiin autotalli- ja autokatosratkaisuihin. Tämän muistion lopussa on kuvakooste erilaisista ratkaisuista ja niihin liittyviä kommentteja. Irma Rantonen kuvasi kierroksella yleisnäkyviä ja rakennuksia KaOs projektin yleiseen käyttöön. Kuvat tulevat näkyviin KaOs sivuille nettiin. Tässä muistiossa olevat kuvat on pyydetty Irma Rantoselta ryhmämme käyttöön.

Kävelykierros lähti liikkeelle Kirjastolta. Kuljimme pätkän Tahmelan katua ja totesimme että edessä näkyvä Kannaksenkadun risteys betonimuureineen ja metalliaitoinen hallitsee ikävästi näkymää (näyttää ihan moottoritein liittymältä). Ja näkymä on kaikkea muuta kuin Pispalalle ominainen.

Vastaan tullut asukas viestitti meille, että Pispalan ilme on nykyisellään ihan hyvä, jos vaan kaikki pitäisivät tonttinsa siistinä. Mietimme yhdessä mitä se ”siisti ” ilme oikein on. Mielestämme Pispalaan kuuluu tietty rosoisuus; jos esim. pihat ovat kovin modernisti viimeisteltyjä ja kivettyjä geometrisin kuvioin, ollaan kaukana pispalalaisuudesta.

Jatkoimme matkaa ylös harjulle Varronkatua pitkin. Selininkadulle on rakennettu paljon uusia, massaltaan isoja taloja. Betonista tehdyt pengerrykset ja autotallit / -katokset hallitsivat ikävästi näkymää (esimerkkinä kuva 1.). Kuvassa 1 on myös esimerkki uudesta rakentamisesta, jossa parvekkeet hallitsevat talon julkisivua. Talo sopisi ympäristöönsä paremmin ilman parvekkeita. Parvekkeista pienehköt ulojeparvekkeet ovat parempia kuin suuret ja lasitetut. Selininkadulla kiinnitimme huomiota myös kahteen erilailla toteutettuun autotalliratkaisuun (kuva 2), joista toinen sopi ympäristöönsä huomattavasti paremmin kuin toinen. Selinin kadun länsipäässä on puistoalue, johon ei nyt ole kunnolla pääsyä, koska katu tuntuu päättyvän yksityispihaan ja puisto on pihan takana. Mietimme, että paikalle olisi hyvä saada ”virallinen” polku.

Selininkadulta nousimme Vallikadulle. Vallikadun länsipäässä on metsäinen alue, ”luonnollinen puisto”(näkyvä kuvassa 2). Mielestämme tämä alue olisi arvokasta säilyttää rakentamattomana: pispalalaiset ”mukulat” tarvitsevat jatkossakin rakentamattoman, luonnollisen ja jännittävän leikkipaikan. Lisäksi harju myös maisemallisesti tarvitsee vihreitä, rakentamattomia kohtia.

Vallikadun päästä nousimme uusia portaita pitkin Pispankadulle. Pispankadulle saavuttuamme vastassamme oli massiivinen betonirakennelma (kuva 4). Totesimme, että se näyttää varsin ikävältä ja hallitsee ympäristöään. Lisäksi huomasimme, että valitsemallamme reitillä ei ollut näkynyt kuin muutama vanhaa rakennuskantaa edustavaa talo. Onko tämä tulevaisuuden Pispala? Toivottavasti ei!

Pispan koulun päädyistä nousimme Provastinkadulle. Provastinkadulla on sekaisin vanhaa ja uutta rakennuskantaa. Huomasimme myös, että betonirakentamistakin voi tehdä monella tavalla (ks. kuva betoniportaista ja seinästä, joka on alla). Lisäksi mietimme, että ikkunat/rappaukset yms. voisivat elävöittää massiivisia betonirakennelmia (ks. kuvat 6-8). Eli rakennustapaohjeissa pitäisi ottaa kantaa myös tällaisiin asioihin.

Alarinteen puolella mielestämme hyvä ratkaisu on sijoittaa autopaikka talon päähän avoimesti siten, että näkymä ei peity. (Liitämme esimerkkikuvan muistioon myöhemmin).

Provastinkadulta jatkoimme Pispalanharjulle. Pispalanharju 32 on kaupungin omistama rapistunut kiinteistö (pieni vaalean ruskea mökki), josta mielestämme saisi vaikka Tampereella vieraileville ulkomaalaisille taiteilijoille/tieteilijöille/käsityöläisille/ jne jne ns. taiteilijaresidenssin. Ympäristö ja näkymät ovat mahtavat ja mökki ehdottomasti säilyttämisen arvoinen!

Pispalanharjulta lähdimme kulkemaan alaspäin pohjoisrinnettä. Kuljimme Rinnekatua pitkin ja. Totesimme, että vanhat usean asunnon talot sopivat hienosti miljööseen, jokaisella asunnolla on oma sisäänkäyntikatoks eikä pihaa ole karsinoitu erillisiin pihan osiin, niin kuin uudemmissa rivitaloissa näimme etelärinteellä. (Liitämme esimerkkikuvan myöhemmin). Huomasimme myös, että joissakin pihossa on ollut ongelmia rinteen tukemisessa, aika hurjiakin virityksiä nähtiin. Ritva ehdotti, että olisi hyvä, että rakentamistapaohjeisiin saataisiin myös käytännön ohjeita siitä, miten pulterimuureja korjataan.

Näköalatasanteella Rajaportin saunan yläpuolisella rinteellä totesimme, että rinne kasvaa aika hyvin puuta, joten käyttö puistona on varsin perusteltu. Pysäköintialuetta voisi laajentaa hieman. Kaupungin työmaakoppi ei ole mikään kaunistus paikalla.

Kävelimme alas Pumpukkaivonkadun jatkeena olevia portaita. Näkymät ovat mielenkiintoiset, piharakennukset ovat oleellinen osa miljöötä. Mietimme myös aitoja ja portteja. Totesimme, että matalahko säleaita on paras, Rauman tyyppiset korkeat umpiaidat eivät sovi Pispalaan, säleaitoihin liittyvät pienet portit ovat hyviä. Kaupungin Pispalaan tekemät aidat painekyllästetystä leveästä laudasta ovat ikäviä, niillä on pilattu miljöötä. Aitaaminen on paikoitellen mennyt liiallisuuksiin, joka paikkaan ei tarvita aitoja.

Muistion laativat Annele Virtanen ja Riikka Rahkonen.

Kuva 1. Näkymä Selinin kadulta. Autotallit hallitsevat katunäkymää. Talot sopisivat ympäristöönsä paremmin ilman parvekkeita. Ne voisivat olla myös hieman matalampia...

Kuva 2. Kaksi erilaista autotallitoteutusta Selinin kadulla. Mielestämme vasemman puoleinen ratkaisu sopii ympäristöönsä huomattavasti paremmin. Oikean puoleisessa tallissa harmaa betonipinta korostuu ja ratkaisu on muutenkin liian massiivinen ollakseen sopiva kadun varteen. Ratkaisuehdotus: Vain yksi ovi autohalliin, ja sen takana voisi olla useita autopaikkoja. Betoni-muurin pinta ei saa olla liian sileä, pintaa voisi jaksottaa esim. niin että alaosa pulteria ja yläosa lautamuottipinnalla. vrt. kuva 6.

Kuva 3. Näkymä Vallikadulla. Kadun päässä on puistoalue, joka olisi tärkeä säilyttää. Myös tässä kuvassa näkyy, miten autokatokset leimaavat alueen ilmettä oleellisesti.

Kuva 4 & 5. Massiivinen betonirakennelma autotallia ja oleskelupaikkaa varten Pispankadulla ja Provastinkadulla. Mielestämme tällaista rakentamista tulisi jatkossa Pispalassa välttää.

Kuva 6, 7 & 8. Betonirakentamistakin voi tehdä monella tavalla. Mielestämme nämä edustavat onnistuneita ratkaisuja. Kuvat on otettu Provastinkadulla ja Varalankadulla. Aika patinoi betonirakenteita. Lisäksi betonipintoja voi elävöittää ikkunoilla/rappauksilla jne.

Kuva 9. Usean auton autokatos kadun varressa ei mielestämme sovi pispalalaiseen katunäkymään. Tällainen ratkaisu tukkii näkymän.

Kuva10. Tällainen hieman vaatimattomampi autokatosratkaisu Provastinkadulla sopii ympäristöönsä huomattavasti paremmin kuin esim. kuvassa 7 esitetty ratkaisu. Huom: tämän kuvan autokatoksen korkeus oli hyvin matala (suurin piirtein kierrokselle osallistuneiden korkuinen!).

Kuva 11. Provastinkadulla on kadunviereen tehty aidattu levennys autoja varten. Näin autot ovat poissa kadulta. Voisiko tällainen paikoitusratkaisu toimia muuallakin Pispalassa? Kun levennys on tyhjä autoista, se toimii erinomaisena näköalapaikkana!

Kuva 12: Mielestämme tällainen autotalli sopii hyvin kadun varteen: se on pieni, matala ja materiaalikin on puuta.

Kuva 13: Tämä autotallirakennus sopii hyvin Pispalaan.

Kuva 14. Tämä ratkaisu ei mielestämme ole hyvä: se on liian massiivinen, pelti ei materiaalina sovi ympäristöön.